

Čmrlj in čebela.

Čmrlj :

Mhm . . . V gozdu nabral bom strdi
povabil prijatelje tri :
z mušico bo prišel komar,
in čriček, veseli goslar,
zagodel bo — didal — didaj,
da stresel se širni bo gaj.
In vriskali bomo na glas,
da čula deveta bo vas,
da čul nas deveti bo kralj,
pa prišel, cekin bo nam dal,
zaplesal bo z nami lepó,
da nihče na svetu takó.

Čebela :

Mhm . . . Krasen pač bode zares
tam v gaju veseli vaš ples !
Med sladki vi bodete pili,
mi sline debele cedili
in zrli od daleč na vas,
ko bodete peli na glas.
A v gaju tam kukci trije
za grmom prikriti preže ;
roké so jim dolge da strah !
In zgrabijo vas vse na mah
in v ječo vas črno zapró,
da jokali boste gorkó.
A šlek, šlek ! — vam kukci rekó,
zakaj ste objestni tako ?

Mhm . . . Kukcev pa čmrlj se boji,
ker črni, hudobni so vsi.
Pa rajši med sladki nabira
in v hramček ga skriti zapira,
z njim v zimici bo se gostil,
ko veter nad poljem bo bril
in jokali se snežec svetel,
a v hramčku bo čmrlj se smejal . . .

Jos. Vandot.

